

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regale Sacerdotium Romano Pontifici Assertum

Sfondrati, Celestino

[Sankt Gallen], 1684

§. IV. Secundus Textus Canonicus ex cap. licet 6. de votis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63125)

scopos Clericosque Papæ obsecutos, & interdicti executores, alios Ecclesiâ & bonis pelleret, alios verò in suas partes traheret. Sed Gallis octo mensium interdicto jam fessis, & in Regem conclamantibus, Romam Legatos mittit, qui Innocentium flectant. Negat iste veniæ locum esse, nisi legitimâ uxore in thorum receptâ. Evi- cit Regem Pontificis constantia, & Agnetem quantumvis gravidam, & partui vicinam dimisit, revocavitque Ingeburgam, quæ in palatium quidem, sed non amorem admittit, paullo post mœrori & fato ces- sit. Perierat Philippus medico parcente, & lethale obstinatumque malum mitius palpante. Vide Spondan. ad ann. M.C.XCVIII. Innoc. lib. 2. epist. 186.

§. IV.

Secundus Textus Canonicus ex cap. licet 6. de votis.

Summaria.

1. *Causa hanc Decretalem scribendi, & Historia Henrici, & Andree Hungariæ Regum.*
2. *Ipsa Decretalis.*

I.

Scripsit hanc Decretalem Innocentius III. ad Andream Ducem, Hungariæ Regis filium secundogenitum, anno primo sui Pontificatus, Christi M.C.C. Scribendi causa hæc fuit. Urgebat Innocentius expeditionem Christianorum Principum in Palaestinam, terramque sanctam, & multos jam permoverat. Inter istos Bela III. Hungariæ Rex voto se obligavit Hierosolymas cum exercitu movendi: sed morbo derepente occupatus, jamque moriturus, Andree filio mandat, votum exequatur, nisi faciat, paternam maledictionem, & diras minatus. Extincto Belâ Henricus major natu filius rerum potitur. Andreas

confcri-

conscripto exercitu, acceptoque vexillo crucis cum infidelibus instare videtur, ex insperato arma & acies in fratrem vertit, Regnum, quod natura negabat, ferro invasurus. Stabant acies in conspectu proci-
 stūque pugnandi, cum Henricus positis armis, sceptrum manu quati-
 ens, nec alio, quam innocentiam suam comite ad fraternas acies procedit,
 altaque voce: *Essetne aliquis, in clamat, qui legitimo Regi vim auderet
 inferre, & eius sanguine manus impiare, cui defendendo sanguinem debe-
 ret? Quis crederet Majestate non tam supplicantis, quam imperan-
 tis, victi milites, inermi se dedunt, Regemque acclamant. Hæc tibi
 ad Innocentium delata, præsentem Decretalem ad Andream exarat, ju-
 betque, ut se voto exsolvat; nisi pareat, diris ferendus, & paternam
 hæreditatem amissurus. Paruit Andreas, Regnumque adeptus bellum
 quidem sacrum aggressus est, sed continuo abruptus, præcipitato, quod
 illic res turbarent, in Hungariam reditu. (a)*

II. Jam verba Decretalis audiamus. *Innocentius III. Andrea
 Duci. Accepimus, quod cum Rex Hungaria Patre tuo agens in extremis,
 votum, quod vocerat Domino, Hierosolymitanam Provinciam in forti ma-
 nu humili corde visitare, sub interminatione maledictionis paternæ, com-
 miserit tuae fidei exequendum. & tu assumpto crucis signaculo, te id imple-
 turum sine dilatione qualibet promissisti: Verum eodem Patre tuo sublato
 ac medio, cum Hierosolymitanum hoc iter te arripere simulasses, assumpta
 peregrinationis oblitus, quoniam contra inimicos crucis dingeris de bueris,
 in fratrem tuum, & Regnum Hungaria convertisti aciem bellatorum, &
 multa contra serenitatem regiam malignorum usus consilio commissisti.
 Nos autem, quos diebus istis ad Pontificatus officium licet immeritos Do-
 minus evocaverit, tam paci Regni Hungaria, quam tuae volentes saluti con-
 sultare, nobilitatem tuam rogamus, & monemus, & exhortamur in Do-
 mino, ac per Apostolicam Sedem mandamus, quatenus postpositis ceteris
 sollicitudinibus, usque ad festum Exaltationis sanctæ Crucis, debitum ac-
 cepta crucis exolvens, propositum iter arripias, & humiliter prosequaris.
 Ne, si onus tibi à patre injunctum, & à te sponte susceptum, occasione qua-
 libet detrectaveris, paternam te reddas successione in aignum, & hæreditatis
 emolumento privaveris, cuius recusaveris onera supportare, sciturus ex tunc
 Anathematis te vinculo subjacere, & jure, quod tibi, si dictus Rex sine
 prole decederet, in Regno Hungaria competebat ordine genitura, privan-
 dum, & Regnum ipsum ad minorem fratrem tuum appellatione postposi-
 ta devolvendum.*

(a) Vide Innoc. ep. 122. l. 5.

Hic iterum Pontificiam in Reges auctoritatem Innocentius exercuit, nec enim satis habuit spirituales pœnas denunciare, quas plerumque haud magni Principes faciunt; sed temporales etiam adjungit, quæ plus dolentis habent; Regni videlicet privationem: cum enim de bello sacro ageretur, inferendâque Catholicâ fide terris à barbaro usurpatis; tanti hæc res momenti videbatur, ut posset à Vicario Christi quâvis honestâ ratione urgeri.

§. V.

Tertius Textus Canon. ex c. venerabilem 34. de elect.

Summaria.

1. Imperium Romanum à Constantino divisum. Eruli Gothique Italiae dominantur, à Belisario & Narsere victi & expulsique.
2. Alboinus Longobardorum Rex Italiam subigit. Gregorius Papa Martellum Francorum Regem contra Longobardos implorat, Consulatum offert, & in Leonem Isauricum Italiam armat.
3. Extincto Martello regnum Franciæ Childerico ademptum & Pipino datum auctoritate Zachariæ Pontificis. Stephanus III. Carolinæ stirpi magnates Franciæ juramento adstringit.
4. Pipino jus Regium à Stephano confirmatur. Pipinus Aislulphum Regem Longobardorum vincit obsidetque. Pax conditionibus facta. Pipinus iterum cum exercitu in Italiam. Ecclesia Romana amplissimo patrimonio aucta. Copronymi postulata à Pipino rejecta. Moritur.
5. Carolus & Carlomannus Franciæ Reges ob nuptias cum Longobarda à Pontifice correpti emendatique. Carolus Magnus